

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. O. M.M.** bytom M., zastúpeného JUDr. M., advokátom so sídlom, Švabinského 13, Bratislava proti žalovanému: **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-5-53-3/2010 z 11. novembra 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. februára 2012, č. k. 1S 9/2011-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. februára 2012, č. k. 1S 9/2011-27 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného z 11. novembra 2010, číslo KaVSÚ-5-53-3/2010, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 234,16 € do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. M., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom z 9. februára 2012, č. k. 1S 9/2011-27, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11. novembra 2010, číslo KaVSÚ-5-53-3/2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave (ďalej len VÚSZ) zo dňa 25. júna 2010 číslo VÚSZ 65101007359609/11/OVZ, ktorým podľa § 123 ods. 2 písm. a/ a § 39 v spojení s § 105 ods. 7 a 10 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.) od 1. júla 2010 znížil výsluhový dôchodok žalobcu na sumu 1172,88 € mesačne. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovi bol znížený výsluhový dôchodok od 1. júla 2010 na sumu 701,07 € (po valorizáciách na sumu 1 172,88 € mesačne), po zahrnutí služobného príjmu za 13 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky za rok 2003 tak, že celkový služobný príjem 385 372 Sk bol vydeleny celkovým počtom 333 dní (320+13), za ktoré bol tento príjem vyplatený. Krajský súd mal za preukázané, že správne orgány pri takomto určení sumy výsluhového dôchodku žalobcu postupovali v súlade so zákonom. Poukázal na to, že pri zisťovaní základu na výpočet výsluhového dôchodku je rozhodujúci počet dní, za ktoré boli príjmy v rozhodujúcom roku vyplatené, t. j. za koľko dní patril profesionálnemu vojakovi započítateľný služobný príjem. Podľa názoru krajského súdu teda platí, že ak sa pri výpočte priemerného služobného príjmu započítava do celkových príjmov aj služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, potom sa tento celkový služobný príjem musí aj vydeliť celkovým počtom dní, za ktoré tento služobný príjem patril.

Proti rozsudku krajského súdu, podal včas odvolanie žalobca. Zotrval na dôvodoch žaloby. Namietal, že nie je možné sčítavať počet dní, za ktoré patril služobný príjem a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku. Podľa jeho názoru dôchodok by mal byť tým vyšší, čím vyšší mala osoba príjem a čím vyššie platila z neho poistné. Sčítanie príjmov a dôb za ktoré patria sa mu zdá absurdné z toho dôvodu, že teoreticky môže ako doba za ktorú príjem patril vyjsť číslo vyššie ako 365, resp. 366 dní. Podľa jeho názoru mal byť súhrn služobných príjmov (385 372 Sk) vydeleny počtom kalendárnych dní v roku (365) znížených o 45 dní práceneschopnosti. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného číslo KaVSÚ-5-53-3/2010 z 11. novembra 2010 zruší

a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne žiadal o priznanie náhrady trov konania v celkovej výške 234,16 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sčítanie počtu dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počtu dní, za ktoré patrila náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku, je v súlade so zákonom a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca bol dňom 31. decembra 2003 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka po 30-tich ukončených rokoch služby. VÚSZ mu rozhodnutím z 19. februára 2004 priznal výsluhový dôchodok od 1. januára 2004 vo výške 24 070 Sk mesačne. Následne VÚSZ dospel k záveru, že použil nesprávny vzorec pri výpočte výsluhového dôchodku navrhovateľa a dôchodok mu znížil. Spolu VÚSZ vydal tri rozhodnutia, ktorým navrhovateľovi znížil výšku výsluhového dôchodku, potom, čo navrhovateľ využil rôzne opravné prostriedky a rozhodnutia boli niekoľkokrát zrušené a vrátené na ďalšie konanie. VÚSZ použil zakaždým iný spôsob výpočtu.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie VÚSZ o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. júla 2010.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Sporným medzi účastníkmi konania je výklad vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných

služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31. augusta 2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do súhrnu príjmov má byť započítaný aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ktorý žalobcovi patril v sume 15 030 Sk a že tento príjem patril za nevyčerpaných 13 dní riadnej dovolenky.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. vyplýva že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých *čerpal* riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne *absolvoval* preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (praceneschopnosti).

Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v roku 2003 bola žalobcovi z celkovej doby 365 dní odpočítaná doba 45 dní, počas ktorých nebol schopný na výkon služby. Za hodnotených 320 dní doby výkonu služby mu bol vyplatený služobný príjem vo výške 370 342 Sk a za 13 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky mu bol vyplatený služobný príjem 15 030 Sk.

Sporným medzi účastníkmi bolo, aký počet dní má byť uvedený v deliteľovi na účely zistenia priemerného služobného príjmu ako základu na výpočet výsluhového dôchodku.

Odvolačný súd nepovažoval za správny ani žalobcom požadovaný spôsob výpočtu základu ani spôsob jeho výpočtu, použitý žalovaným v preskúvanom rozhodnutí.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu 13 dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených 13 dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona č. 380/1997 Z. z. Odvolací súd dospel vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 320 dní výkonu služby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods.1 O.s.p., keďže žalobca bol v konaní úspešný. Žalobcovi v súdnom konaní vznikli trovy právneho zastúpenia a to v konaní pred súdom prvého stupňa za 2 úkony právnej služby v roku 2011 (prevzatie a príprava veci + podanie žaloby á 57,00 € + paušálna náhrada 2 x 7,41€ + 25,76 € ako 20% DPH, spolu 154,58 € a za jeden úkon právnej služby v odvolacom konaní v roku 2012 (podanie odvolania proti rozsudku) v sume 58,69 € + paušál 7,63 € + 13,264 € (20 % DPH), celkom 234,16 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do rúk jeho právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová